

Till/

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLEN

Mål nr 6934–17

Beredningsenhet 2

ANSÖKAN OM PRÖVNINGSTILLSTÅND

KLAGANDE

BERTIL BURSTRÖM (*nedan även omnämnd som: Undertecknad; Jag*)

Össjö-Boarpsvägen 80, 266 91 Munka-Ljungby 0705 833 282 bertil@srsf.se www.bertilsuppslag.eu

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Beslut 2017-10-27 i Mål nr 5659–17 vid Kammarrätten i Stockholm, Avdelning 05

SAKEN

Avvisad talan.

(angående partiska domar/beslut från allmänna domstolar då advokat varit svarande)

YRKANDE

Klaganden yrkar prövningstillstånd för ändring av Kammarrättens avvisningsbeslut. Det yrkas även att huvudsaken återförvisas till Kammarrätten för komplett handläggning, alternativt att ursprungstalan behandlas i sin helhet i Högsta Förvaltningsdomstolen.

BAKGRUND JÄMTE SKÄL FÖR ATT SÖKA OBJEKTIV RÄTTVISA I FÖRVALTNINGSDOMSTOL

Det betonas från auktoritativt håll att envar medborgare skall kunna lita på att det uteslutande är *objektiv, opartisk och sakligt korrekt rättvisa* som skipas i Sveriges domstolar – oberoende av sak, värde och partsställning. Detta etiska förhållningssätt föreskrivs i såväl Sveriges grundlag som i Domarreglerna. Att kompetenta och ojäviga domstolar behandlar sina förelagda uppdrag opartiskt och objektivt är grundstenen i den rättsordning som föreskrivs av den överstatliga Europadomstolen.

I "mitt" rättsfall NJA 1992 s 403 drabbades jag som ensam ägare och anställd i firma Klemeco Nord AB av att ombudet advokat L Ström vid huvudförhandlingens inledning i Malmö tingsrätt, återkallade vårt åberopande av motpartens mest relevanta avtalsbrott (pkt 5.1) i tvistemålet mot Jernmanufaktur AB. Detta gjordes utan tillåtelse och i strid med skriftlig överenskommelse och trots att flera vittnen hade kallats för att styrka motpartens uppsåtliga passivitet mot avtalets arbetsplikt (pkt 5.1)! Ström måste ha "låtit sig påverkas" av motparten och en tidigare delägare i Klemeco, vilka i lönnedom konspirerade för att köpa mina och Klemecos patent av "en tänkt konkursförvaltare".

Advokaten Ströms svekfulla handläggning utreddes av försäkringsbolaget Folksam och advokaterna S Jernryd och U Jönsson. Juridikprofessorn Lars Heuman, Stockholm, var specialist på frågor om advokatansvaret och lämnade sin *second opinion*. Resultat: Skadeståndsgrundande vårdslöshet. Dock svek de två advokaterna genom att vägra åberopa att Ström även brutit mot uppdragsavtalet och desinformerat sin huvudman om faktisk processföring under hela förberedelsestiden. Hade dessa oegentligheter åberopats av rättsutredarna, som även var ombud i påföljande skadeståndsmål, hade Ström haft en svår bevisbörda för att gå fri från ansvarsgenombrott.

Trots att Högsta domstolen både i sin dom och i Trycket pekade på värdet av den uttryckliga *arbetsplikten* i avtalspunkten 5.1, samt förvånades över att denna var central i all skriftväxling men *inte* åberopades *slutligen*, fick Ström i ansvarsmålet i Ängelholms tingsrätt förfärande nog *skriftligt beröm* för det sätt hon handlade sitt uppdrag (*sic!*).

Processrättsprofessorn Lars Heuman ringde mig efter tingsrättsdomen och sade: "Tingsrätten har dömt fel. Fullständigt fel! Du måste genast överklaga till hovrätten!" Efter HR:s överraskande blanka fastställelse återstod att försöka få Högsta Domstolen att pröva saken.

Jag dryftade ärendet med professorn i straffrätt Hans Klette, Lund. Denne stödde mina misstankar om det bisarra rättsläget i Sverige vid skadeståndsmål mot *advokater*. Klette ställde sig skriftligen bakom ett utlåtande och förord till min ansökan om prövningstillstånd till Högsta domstolen. HD nekade dock prövningsdispens efter 10 månaders liggetid.

Tack och lov lyckades jag lyfta rättsärendet till avgörande i Europadomstolen (avd 2). Den avslutande inlagan på engelska undertecknades även av **professor emerita i civilrätt Gunvor Wallin**, Lund.

Innan ECHR-domstolens avgörande hade Advokatsamfundets ordförande Elisabet Fura Sandström sadlat om och tagit tjänst som domare på avdelning 2 i Strasbourg. Huruvida detta förklarar varför domens redovisning av i stort sett alla anförda starka grunder och argument plötsligt blev påtagligt bortgallrade undandrar sig min säkra bedömning. Måhända är slikt en följd av vad tongivande personer i Advokatsamfundet och domstolsväsendet uppmanar oss alla som ett ständigt upprepat **mantra**: "Slå vakt om tilltron till rättsväsendet!" De *allmänna domstolarna* följer detta motto genom

att inte utdöma adekvata sanktioner mot klandervärda *advokater*, utan formulerar istället en bedrägligt överslätande advokatyr, vilket följer en ohederlig praxis som genast måste stoppas.

Efterföljande domstolar *inklusive* Högsta domstolen har flera gånger, mot bättre vetande och på *lagstridigt* sätt, gjort sitt bästa för att skydda advokaten Ström jämte de två advokater, som skändligen svek mig för att värna sin kollega Ström (som var styrelseledamot i Advokatsamfundet och påtänkt som dess nya generalsekreterare)!

Min granskning av ett tiotal tvistemål (*klient vs. advokat*) utöver dem som berörde mig själv gjorde mig alltmer övertygad om att *Sveriges allmänna domstolar* tillämpar en ful praxis som går ut på att *favorisera* ifrågasatta *advokater* vid civilrättsliga skadeståndsmål mot missnöjda klienter! Jag fann att samtliga klienters skadeståndstalan ogillades på högst tvivelaktiga grunder. Med denna insikt läste jag ytterligare relevanta uppsatser och fackböcker i juridik samt sökte kontakt med fler experter. Jag fann bl a i litteraturen att justitieministern Lennart Geijer i skarp strid med grundlagen hade erinrat domstolarna att främst se till statens intressen framför fysiska och juridiska personer!

F d hovrättslagmannen Olle Ekstedt gav en förklarande upplysning om detta i maj 2017 i Dagens Juridik: *"Ett av problemen för hovrättspresidenter och andra domare med chefsroller är att de är förvaltningstjänstemän med lydnadsplikt mot politikerna... De kallar sig dock för "domare" vilket är en smula förvillande eftersom det för tankarna till en självständighet som de inte har i chefsrollen."*

Detta förklarar min tidiga upptäckt att advokatansvars-målen genomgående har en domstols- eller avdelningschef som ordförande i domarsitsen. Härom året försumrades dock för en gångs skull denna "chefsbevakning" i hovrätten, varför en Bostadsrättsförening tillerkändes skadestånd i ett domstolsärende mot försumlig advokat (Svea hovrätt T 11422–15, Dom 2016-12-02). Tingsrätten hade däremot sett till att ha "rätt domarbesättning" och följdriktigt *inte* bifallit käromålet från BRF. Precis som jag anade beviljade Högsta domstolen prövningstillstånd till den förlorande advokaten. Tvister om advokatansvaret har inte prövats av HD de senaste sextioåtta åren! Men nu gällde det ju en ansökan från en klandrad advokat, vilket knappt förekommit tidigare. Ordföranden i HD, Stefan Lindskog, som varit ordförande i Advokatsamfundet deltog i beslutet att bevilja prövningstillstånd.

Jag har skrivit ett tjugotal artiklar i riksmidia om sakernas anmärkningsvärda tillstånd och fick kontakt med flera jurister som apostroferade med fullt bifall i sina kommentarer. Exempelvis:

Chefsjuristen vid TCO, Stig Gustafsson, Stockholm, (även riksdagsman) berättade att många TCO-medlemmar hade under årens lopp bett om hjälp mot advokater som inte tog ansvar för vårdslöst skötta uppdrag samt att advokatkollegorna undvek att ge helhjärtad hjälp vid rättelseförsök.

Förbundsjuristen Per Ossmer på fackförbundet Installatörerna konstaterade att klagomål mot vissa advokater om bristande kompetens vanligtvis negligeras av advokatkårens egen disciplinnämnd.

Chefsåklagaren Annette von Sydow vid Ekobrottsmyndigheten var mäkta bekymrad över Advokatsamfundets självgodhet, skenhelighet och rättsväsendets sjunkande kvalitet.

Professorn i allmän rättslära Minna Gräns, Uppsala/Helsingfors, (forskade som docent om felaktiga domar) skrev: *”Jag får kalla kårar då jag inser vilken stor risk för att felaktiga domar fattas i verkligheten... Hoppas att jag själv aldrig behöver möta det svenska rättsväsendet i en rättegång.”*

Professorn i försäkringsrätt Bill Dufwa, Stockholm/Paris, hyllade mitt civilkurage och bad mig inte förtrötta i kampen att avslöja de allmänna domstolarnas rättskultur, som innebär att egna oegentligheter döljs och försumliga funktionärer och advokater skyddas för att vidmakthålla sitt anseende.

Jag gissade att allmänna domstolars favoriserande särbehandling av advokater måste ha pågått en längre tid och besökte ett antal domstolar i Skåne. Det var tydligt att missköta klienter i princip aldrig fick bifall i allmän domstol i tvist mot oaktsam/illojal advokat. Jag fann att den rättsliga utfallsstatistiken har en ofantlig snedbalans till advokatkårens favör! I mina debattartiklar och kommentarer i riksmidia och på Internet angående upptäckta missförhållanden har jag efterlyst eventuella domar där advokater har bedömts skadeståndsskyldiga. Mina efterlysningar har upprepats i tjugio års tid – även på andras webbsajter som Dagens Juridik med flera. Men det som inte finns - det kan väl heller inte upptäckas, eller?! Tre juridikprofessorer har likväl gjort tappra försök:

Professorn i processrätt Christian Diesen, Stockholm, som under arbetet med boken *”Likhhet inför lagen”* bad någon elev i sista årskursen undersöka om det låg någon sanning i Bertil Burströms påståenden. 20-poängsuppsatsen *”Canis non est Canem”* av Sebastian Frizzo styrkte till fullo mina teser. I konklusionen avråder Frizzo från att i allmän domstol söka gottgörelse för advokaters vårdslösa och svekfulla handläggning även om klientens bevis är många och starka.

Professorn i rättsvetenskap Dennis Töllborg, Göteborg, sände mig en förteckning över ett halvdussin domar som avsågs styrka att det finns flera fällande domar mot advokater än det lilla fåtal jag hade konstaterat. Min kontroll visade dock att Töllborgs domar rörde *fastställelser* av *förlikningar* mellan advokater och klienter! Professorn tvangs vid påföljande telefonsamtal *”kasta in handduken”*.

Professorn i civilrätt Mårten Schultz, Stockholm, skickade en lista på sju domar där advokater hade klandrats. Dock rörde dessa inte bristande handläggning visavi enskild fysisk eller juridisk person, utan advokaters brott mot staten eller brottsoffer enligt BrB samt ohederlig konkursförvaltning.

Jag kan därför med nöjaktig säkerhet konstatera att endast en handfull klienter har av domstol fått bifall till skadestånd från advokat **de senaste sjuttio** åren. Denna tidsperiod har jag valt med tanke på att år 1948 förlänades Sveriges advokatsamfund en delvis offentligrättslig status genom att regler om advokater och om ett allmänt advokatsamfund infördes i Rättegångsbalken. Det är svårt att för min del forska ännu längre bakåt i tiden, men man får förmoda att staten och dess domstolschefer visade en särskild omsorg om de efterlängtrade nya advokaternas anseende redan när Advokatsamfundet bildades år 1887 och därför i görligaste mån undvek att påtala brister i deras hantering.

Antalet civilmål där klienter i allmän domstol ansökt om skadestånd från försumliga advokater varierar enligt vad jag funnit mellan tio och trettio per år. Följaktligen har färre än 0,5 % ur klientgruppen fått bifall i allmän domstol mot instämd advokat! Speglar detta en *rättvis* bedömning? Nej, knappast! Det bekräftar varför mina och andras rättsansökningar utfallit så orättvist som skett.

Jag har som jämförelse kollat förhållandena i vårt grannland Danmark, som är en med Sverige jämförbar demokrati. Av två danska rättsvetenskapare - **professorn i processrätt Lars Bo-Langsted** vid Aalborgs Universitet och **juris doktor Helle Blomquist** (lektor i rättshistoria, rättsmoral och politik vid Universitetet i Köpenhamn) har jag vid telefonsamtal fått veta att "*Sverige har en annorlunda rättskultur, som innebär att domstolarna är myndighetsbeskyddande. I Sverige saknas det strängt taget rättsliga avgöranden där advokat befunnits oaktsam eller visat bristande kompetens. Detta är fullständigt ofattbart och mycket märkligt!*" är de danska forskarnas kommentarer i sammanfattning. Därutöver meddelade man: I Danmark är utfallet av lagakraftvunna civilmål mellan *advokater* visavi klagande *klienter* sådant att klientgruppen får domstolarnas bifall till skadestånd i cirka sextio fall av hundra - alltså **60 % av civilmålen!** Detta skall jämföras med vad som gäller för Sverige: *Klienterna* fick domstolarnas bifall i endast **0,5 % av civilmålen** mot *advokater* under de senaste sjuttio åren!

OEGENTLIGHETERNAS UTBREDNING OCH OTILLBÖRLIGA VERKNINGAR

Det är självklart att partiska och orättfärdiga domar har drabbat personer/familjer/ företag mer eller mindre svårt såväl ekonomiskt, socialt som psykiskt. De flesta olycksaliga har i likhet med mig förlorat miljoner i minst tre led. Många har tappat tron på rättvisan och många har bokstavligen gått under eller blivit en börda för samhället och inte den tillgång man var tidigare. Genom mina offentliga aktiviteter på rättsområdet har många människor tagit kontakt med mig via telefon, brev eller E-post och efterlyst råd och adekvat kunskap. Vanligtvis uppger klienterna att de har sökt hjälp hos experter och andra advokater som självsäkert utlovade full upprättelse och ekonomisk compensation från sina försumliga kollegor. Samtliga advokat kunder har dock förlorat i de allmänna domstolarna och därmed blivit av med ytterligare pengar i likhet med sina eventuella försäkringsgivare. Jag har sparat

ett hundratal namn- och adressuppgifter i mina pärmar och e-postmappar. Vissa har kontaktat mig anonymt, men sådana får ingen gratishjälp av mig.

SKÅL FÖR ATT PRÖVNINGSTILLSTÅND MEDDELAS FÖR LEDNING AV RÄTTSTILLÄMPNINGEN

- I EN TILLFÖRLITLIG OCH HÅLLBAR RÄTTSSTAT.

1. Som framgår av grundhandlingen och överklagandet till Kammarrätten har rättvis rättvisa sökts i flera fall i de *allmänna domstolarnas alla instanser*. Jag har konstaterat att dessa domstolar inte följer grundlagen och domarreglerna när *någon i den av Sveriges riksdag auktoriserade advokat kåren* är instämmd för att ta skäligt ansvar för vårdslös eller illojal och svekfull handläggning av kundens uppdrag. Skriftliga undantag till grundlagen, vilka i vissa lägen skulle kunna tillåta subjektiv favorisering av någon part existerar självfallet icke. Ej heller har vi civila rättssökare upplysts om att det till förmån för advokat kåren tillämpas en ansvarsbefriande bedömningspraxis. Med hänvisning till vad jag har refererat på sid 3, tycks det som om muntliga direktiv från ministrar och ledningen för det till rättsväsendet anknutna Advokatsamfundet är *överordnade* Grundlagen, när det kommer till domstolsbedömning av advokaters ansvar. Uppmaningen: *"Slå vakt om tilltron till rättsväsendet!"* synes vara en ledstjärna utanpå lagarna, även om "ordergivarna" inte nämner det underförstådda: *"Tilltro anser vi skapas bäst genom att dölja och inte avslöja rättstjänarnas tillkortakommanden."*

Man kan fråga sig om en civiliserad demokrati verkligen är en *rättsstat* om politiken skriver lagar om allas likhet inför lagen, samtidigt som man uppmanar domstolarna att bortse från grundlagen då ämbetsmän och statsauktorerade advokater är instämmda i domstol? Att Sveriges Domareförbund (*"Är ett yrkesförbund för såväl ordinarie som icke ordinarie domare med uppgift att bl.a. värna domarnas och domstolarnas självständighet."*) inte satt ner foten och obstruerat mot att chefsdomare och andra är förpliktade att främja statens intressen framför grundlagens bestämmelser är storligen ägnat att förvåna.

2. I förevarande ärende har de allmänna domstolarna i praktisk handling visat att de är jäviga och helt olämpliga att bedöma mina klagomål. Det finns klara tvivel om deras opartiskhet i aktuella frågor. Jag hänvisar nu till min grundlagsskyddade rätt att få mina intressen och rättigheter uppfyllda utan att lida fortsatt skada och bli kränkt! Alternativet att de *allmänna domstolarna* får pröva mina klagomål mot *de allmänna domstolarna* med sin högsta instans HD och själva bedöma sin orätfärdiga handläggning i mina angivna fall, skulle vara en gravt jävig och partisk oegentlighet!

Som upplysts om i ingivet sakmaterial har mina klagomål även delgivits rättsväsendets tillsynsorgan Justitieombudsmannen JO; Justitiekanslern JK; Riksrevisionen, samt Konsumentombudsmannen KO. Deras kortfattade avfärdande beslut har i tidigare inlägga citerats ordagrant med källhänvisning.

Dessa liksom flera tidigare fåfänga försök att larma och väcka illustrerar att Sveriges domstolsväsen inklusive tillsynsorgan saknar varje tillstymmelse till kvalitetssäkring vid här aktualiserad måltyp. Högsta domstolen visar sig heller inte utgöra den kvalitetskontroll och spärr mot felaktiga och orättfärdiga domar som den högsta rättsinstansen bland annat ämnats till.

Skulle författningsdomstolarna vägra pröva relevansen i förevarande grundhandling måste omständigheterna även anmälas till Statskontoret som publicerat skriften "*En kultur mot korruption*". Den behandlar olika former av korruption och dess effekter, samt ger praktiska tips om hur myndigheter kan arbeta med förebyggande hantering. Bland annat sägs: Som chef och medarbetare i staten har du ett ansvar och ditt eget agerande är avgörande och konsekvenserna kan bli mycket stora om du inte är saklig och opartisk.

I detta sammanhang vill jag även framhålla att det är oacceptabelt att media skall behöva överpröva rättsliga beslut för att någonting skall hända och att rätt skall bli rätt!

3. Formellt lagenliga och övergripande skäl för beviljande av prövningstillstånd

Jag gör gällande att *de allmänna domstolarna* i angivna fall har misskött sitt uppdrag och allvarligt svikit sitt förtroende. Se redovisning i **grundhandlingens praktikfall nr 1** (- *Domstolarna berömde advokaten Ström för att hon hade desinformerat sin huvudman och frångått sitt uppdrag genom att undanröja det viktigaste åberopandet i tvistemålet i NJA 1992:60!*) och i **praktikfall nr 6** (- *Lunds tingsrätt m fl tillbakavisade min stämningsansökan genom att felaktigt och mot bättre vetande fastslå att HD hade beslutat att inga uppsåtliga brott mot ensamrättsavtalet i NJA 1992:60 kunde sanktioneras med skadestånd, varvid advokaten Jernryd m fl kunde värnas och därmed slippa delges och svara till en befogad stämningsansökan.*)

- * En grundläggande regel i domstolarnas verksamhet är att alla skall behandlas lika inför lagen.
- * En annan grundprincip är att alla äger rätt att söka rättvisa vid en *objektiv* och *opartisk* domstol.
- * En rättssökande har rätt att slippa konfronteras med domstolar och domare som sökanden har upplevt vara jäviga och partiska vid aktuell partsställning.

Huvuduppgiften för de allmänna domstolarna är att avgöra brottmål och tvistemål. För upprätthållande av god ordning och reda i ett trovärdigt och hållbart rättssamhälle skall allmänna domstolar även stå till tjänst med objektiv och opartisk tvistlösning mellan personer och/ eller företag och stiftelser. En allmän domstol förutsätts döma lika i lika fall, d v s förutsebart.

Förvaltningsdomstolarna har av Sveriges riksdag bland annat tilldelats uppdraget att vara prövoinstans för statens myndigheter efter angivelse från fysiska medborgare och juridiska personer.

Förvaltningsdomstolarna hanterar över 600 olika typer av mål, bland annat socialtjänst, planfrågor, miljöärenden, mål om körkort, bistånd, tvångsvård, socialförsäkring, skatt m m.

Gemensamt för samtliga domstolar är att endast objektiva och opartiska domar får levereras. En rättssökande får inte överges utan rättsmedel där det kan antas att jäv och partiskhet föreligger.

Det finns ingen lag som *förbjuder* Förvaltningsdomstolen att på anmälan av en medborgare även undersöka hur myndigheten Domstolsverket med sina "underställda" domstolar, ämbetsmän och domstolspersonal har handlagt sina uppdrag i kvalitativt och grundlagsrättsligt hänseende.

Om Rättskipningens självständighet: RF 11: 3 Lag (2010:1408):

"Ingen myndighet, inte heller riksdagen, får bestämma hur en domstol ska döma i det enskilda fallet eller hur en domstol i övrigt ska tillämpa en rättsregel i ett särskilt fall. Ingen annan myndighet får heller bestämma hur dömande uppgifter ska fördelas mellan enskilda domare."

Riksdagen har i samma sentida lag; SFS 2010:1408 - 11 kap 8 § RF, tagit hänsyn till erforderliga krav på *opartiskhet* vid bedömning av **brott** av ledamot vid Högsta domstolen, varvid Högsta förvaltningsdomstolen måste pröva saken. Samt vice versa enligt sund naturrätt. Ingen lagstiftare kan förutse *alla* eventualiteter varför förevarande rättsforum-ärende borde kunna behandlas i analogi med nämnda lag. Ordet "brott" torde i sammanhanget även innefatta domares oaktsamhet och försumlighet att inte reagera på anmälda uppenbara fel och oegentligheter i någon underrätts dom.

Ur lag 2010:1408.... det skall "särskilt beaktas att riksdagen är folkets främsta företrädare och att grundlag går före lag."

Om det bland ämbetsmän på en myndighet (domstolsgrupp) upptäcks oegentligheter och misstankar om lagbrott, samt att partiskhet förekommer vid myndigheten jämte anställda domare/ ämbetsmän, kan inte samma myndighet tillåtas sköta överprövningen. Detta skulle i så fall stå i strid med artikel 6 i Europakommissionens bestämmelser om opartiskhet och rättssäkerhet för anmälande part.

Munka-Ljungby, Ängelholm 2017-12-19

Bertil BURSTRÖM

Anm: Allmänheten måste informeras om den oetiska rättskulturen i Sveriges allmänna domstolar när advokat instäms att ansvara för oaktsamhet/illojalitet mot klient. Beklagligtvis förekommer därför tyngande upplysningar för den rättsbildade.